

РЕШЕНИЕ

№ 2820

гр. София, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 173 СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **БОГДАН Р. РУСЕВ**

при участието на секретаря В.К.

като разгледа докладваното от **БОГДАН Р. РУСЕВ** Гражданско дело № 20221110142185 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ от 24 февруари 2023 г.
град СОФИЯ

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

I^{во} ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 173^{-ти} СЪСТАВ

В публично съдебно заседание, проведено на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БОГДАН РУСЕВ

При секретаря В.К.,

Като разгледа гражданско дело № **42185** от **2022**-ра година по описа на Софийския районен съд, докладвано от съдията РУСЕВ, и, за да се произнесе,

взе предвид следното:

Производството е по общия съдопроизводствен ред на ГПК.

Образувано е въз основа на Искова молба, вх. № 161850/03.08.2022г. на СРС, подадена от "*****" ЕООД срещу Л. Д. С. във връзка със Заповед за изпълнение от 21.02.2022г., издадена по ч.гр.д. № 4956/2022г. на СРС.

Ищецът "*****" ЕООД чрез адв. Р. М. - АК-Варна, е предявил срещу ответницата Л. Д. С. иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 9, ал. 1 ЗПКр, чл. 430, ал. 1 ТЗ, чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 99 ЗЗД за признаване за установено между страните, че ответницата дължи на ищеца сумата от **2500,00 лева** /частично от 8606,12 лева/, представляваща главница по Договор за потребителски кредит от 23.11.2011г., сключен със "Сибанк" АД, вземанията по който са цедирани на заявителя, **ведно със законната лихва** от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (31.01.2022г.) до окончателното изплащане. Основателността на иска си ищецът обосновава с обстоятелството, че ответницата сключила със "Сибанк" АД договор за потребителски кредит от 23.11.2011г., по силата на който ѝ била предоставена в заем сумата от 9500,00 лева при годишен лихвен процент от 9,95%. Задълженията по договора следвало да се погасят на 66 месечни анюитетни вноски, всяка от които по 187,52 лева, за периода 22.12.2011г.-22.05.2017г. Срокът на договора изтекъл, като по него останали неплатени 8606,12 лева за главница. Вземанията по договора били цедирани на ищеца, за което на ответницата било пратено уведомление от 09.02.2021г. Въпреки това сумите не били платени. За насроченото по делото публично съдебно заседание ответникът не изпраща представител. Становище изразява в писмен вид.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответницата Л. Д. С. чрез адв. М. П. - АК-София, е депозирала Отговор на исковата молба, вх. № 260937/28.11.2022г. на СРС, с който оспорва предявения иск като неоснователен. Оспорва да е сключвала сочения договор за кредит, като заявява, че липсва материално правоотношение между страните, още повече, че договорът за цесия не ѝ бил надлежно съобщен и нямал действие спрямо нея. В насроченото по делото публично съдебно заседание ответницата не се явява, като се представлява от адв. П., който оспорва предявения иск, включително в хода на устните състезания.

Софийският районен съд, като взе предвид подадената искова молба и предявения с нея иск и становището и възраженията на ответника в отговора ѝ, съобразявайки събраните по делото доказателства, основавайки се на релевантните правни норми и вътрешното си убеждение, намира следното:

Исковата молба е подадена от надлежно легитимирана страна при наличие на правен интерес, а обективираният в нея иск е **допустим** и следва да бъде разгледан по същество. Не са налице предпоставки за решаване на делото с неприсъствено решение или решение при признание на иска.

Съобразно нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК **доказателствената тежест** по иска с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 9, ал. 1 ЗПКр, чл. 430, ал. 1 ТЗ,

чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 99 ЗЗД е за ищеца. Същият следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че между заемотателя и ответника е възникнало валидно правоотношение по договор за кредит, правата на кредитодателя по който са му надлежно прехвърлени с договор за цесия, предоставянето на съответната сума на заемателя по уговорения от страните начин и задължаване на ответника да я върне. В тежест на ищеца е да докаже, че са изпълнени задълженията за предоставяне на предварителна информация на потребителя, че е получено съгласието на потребителя за сключване на договора. В тежест на ищеца е да докаже, че клаузите на сключения договор за заем не са неравноправни, както и че ответникът е бил наясно с клаузите на договора, т.е. не е въведен в заблуждение. В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да установи погасяване на паричното си задължение. В тежест на всяка от страните е да установи фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

Ответницата изрично е оспорила наличието на сключен договор за кредит със "Сибанк" АД, въз основа на който за нея да възниква задължение за изплащане на процесната сума на ищцовото дружество. Действително такъв договор по делото не е представен. Следователно ищецът не е доказал наличието на възникнало вземане за парична сума по договор за кредит, титуляр на което да е станал въз основа на сключения договор за цесия. Факт е, че договор /незаверено копие/ е представен в заповедното производство. Макар исковото производство по чл. 422 ГПК да се основава върху проведенето заповедно такова, процесуалният закон не освобождава ищеца от задължението му по чл. 127, ал. 2 ГПК да представи с исковата молба всички писмени доказателства за претенциите си, включително и ако е представил съответното писмено доказателство в заповедното производство. И това е така, доколкото предметът на доказване и проверката от страна на съда в исковото и заповедното производства са в различен обем. С определенията си от 08.12.2022г., връчено на ищеца на 10.01.2023г., съдът изрично му е указал, че договор за кредит, макар и описан в исковата молба, не е представен, като му е дал възможност да го представи допълнително до първото по делото заседание, от която възможност ищецът не се е възползвал.

При това положение, доколкото от събраните в исковото производство доказателства не се установява въобще между "Сибанк" АД и ответницата да е налице правоотношение по договор за кредит, вземане по което от своя страна да е предмет на договор за цесия, **предявеният иск е неоснователен и подлежи на отхвърляне**. Обсъждането на останалите доводи на страните в тази ситуация е безпредметно.

По разноските:

Съгласно чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК, право на разноски има само страната, в полза на която е постановен съдебният акт. Съобразно изхода от спора право на разноски по настоящото дело има само ответницата, която своевременно е заявила претенция в тази насока. Съдът следва да се произнесе и по разноските в заповедното производство.

Ответницата е доказала и претендира разноски за заповедното производство за адвокатски хонорар в размер на 500,00 лева. Основателно е възражението на ищеца за прекомерност. В тази връзка следва да се има

предвид, с оглед становището на Съда на ЕС, обективизирано в Решение от 23.11.2017г. по обединени дела C-427/16 и C-428/16, че национална правна уредба, в частност НМРАВ, съгласно която от една страна адвокатът и неговият клиент не могат под страх от дисциплинарно производство срещу адвоката да договорят възнаграждение в по-нисък от минималния размер, определен с наредба, приета от професионална организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в по-нисък от минималния размер, би могла да ограничи конкуренцията в рамките на вътрешния пазар по смисъла на член 101, § 1 ДФЕС, като тази уредба не съдържа какъвто и да било точен критерий, който би могъл да гарантира, че определените от Висшия адвокатски съвет минимални размери на адвокатските възнаграждения са справедливи и обосновани при зачитане на общия интерес, то минималните възнаграждения, определени в НМРАВ, не обвързват съда в преценката си дали заплатеното възнаграждение е прекомерно, оттам дали е дължимо като разноски по делото, независимо дали същото е равно, под или над праговете, посочени в тази наредба. Относно разноските в заповедното производство на длъжниците съдът намира, че възражението се подава по утвърден образец, не представлява каквато и да е фактическа, процесуална и професионална сложност и като цяло е бланкетно – достатъчно е подаването му със съдържащо се в него изявление за недължимост/оспорване на претендираните суми, при това без каквито и да било мотиви и доводи. Излагането на мотиви и съображения защо вземането не се дължи и представянето на доказателства към възражението е без значение за хода на и изхода от заповедното производство. Затова подходящият размер на адвокатското възнаграждение е **50,00 лева**, който следва да се присъди в полза на ответницата.

В исковото производство ответницата е представлявана безплатно от адв. П. по реда на чл. 38, ал. 1 ЗАдв. При това положение и с оглед изхода от спора в полза на адв. П. следва да се присъди възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗАдв, което съдът, като взе предвид защитавания по делото материален интерес, фактическата, правната, процесуалната и професионалната сложност на делото, определя на **420,00 лева**.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от "*****" ЕООД, ЕИК *****, със седалище в град София, срещу Л. Д. С., ЕГН *****, от град София, иск с правно основание по чл. 422 ГПК вр. чл. 9, ал. 1 ЗПКр, чл. 430, ал. 1 ТЗ, чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 99 ЗЗД за признаване за установено между страните, че ответницата дължи на ищеца сумата от **2500,00 лева** /частично от 8606,12 лева/, представляваща главница по Договор за потребителски кредит от 23.11.2011г., сключен със "Сибанк" АД, вземанията по който са цедирани на заявителя, **ведно със законната лихва** от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (31.01.2022г.) до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА "*****" ЕООД, ЕИК *****, със седалище в град

София, да заплати на Л. Д. С., ЕГН *****, от град София, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **50,00 лева**, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение в заповедното производство (ч.гр.д. № 4956/2022г. на СРС).

ОСЪЖДА "***" ЕООД, ЕИК *******, със седалище в град София, да заплати на **адв. М. И. П. - АК-София**, личен № 1800694810, на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв, сумата от **420,00 лева**, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана по реда на чл. 38, ал. 1 ЗАдв безплатна адвокатска защита на ответницата Л. Д. С. в първоинстанционното исково производство (гр.д. № 42185/2022г. на СРС).

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба, подадена чрез Софийския районен съд в двуседмичен срок от съобщението.

Решението, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК, да се съобщи на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____